

Oslo, 11. februar 2005
J.nr. 032/05 SH

Det kgl. Barne- og familiedepartement
Avd for familie, barnehage, likestilling
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE OG FAMILIEDEP.	KASS
ARKIVNR.: 323.24	AR.
14 FEB 2005	
SAKSBEF:	SIGN.:
SAKSNR.: 2004/05463	

Høringsuttalelse:

Forslag om å innføre obligatorisk mekling ved samlivsbrudd for samboere med felles barn og å oppheve barnelovens definisjon av vanlig samværsrett.

-048

Høringsnotatet er sendt til fem av våre kontorer. Denne uttalelsen bygger i hovedsak på svarene fra disse fem kontorene og noen synspunkter fra undertegnede. Uttalelsen fra Kirkens familierådgivning, Mo i Rana, vedlegges. Den er ført i penn av dagl. leder Dagny Rygh, som blant annet har skrevet hovedoppgave om mekling.

Pkt. 1. Obligatorisk mekling for samboere med felles barn

Det er naturlig å gi samboende foreldre de samme rettigheter og plikter på dette området som gifte. Hensikten er jo barnas beste, og bør omfatte flest mulig barn. Det ser ut som om de som separeres etter ekteskapsloven har "forsonet seg med" at meklingen er obligatorisk og ser på det som en del av separasjonsprosessen. Hvis den ikke var obligatorisk, er det rimelig å anta at en del av de foreldre som hadde mest behov for hjelp med avtaler rundt barna, ikke ville møtt. Ordningen med frivillig mekling for samboere slik den nå eksisterer, er lite brukt. Meklingsattesten de har krav på, har heller ikke noen spesiell funksjon utenom for de få som går rettens vei. En grunn til at ordningen er lite brukt, er sannsynligvis at den er lite kjent.

Vi ser det som positivt at foreldre ved samlivsbrudd blir pålagt det samme ansvaret for å møte til en meklings-/veiledningstime, enten de er gift eller ikke, noe som også kan oppfattes som forebyggende barnevern.

Når det gjelder **antall meklingstimer** vil én time for mange ikke være tilstrekkelig. Mekleren og paret trenger tid til å bli kjent med hverandre, og mekleren trenger tid til å bli kjent med familiens livssituasjon og gi nødvendig informasjon. Dersom formålet med veiledningen/meklingen fortsatt skal være å gi partene hjelp til å nå frem til en skriftlig avtale, vil en time vil være for lite. Også hvor foreldrene langt på vei er enige synes det å være behov for to meklingstimer, slik at de etter den første timen får jobbet med avtalen hjemme og så slutført den under 2. meklingstimen. Flere har meldt tilbake at det har skapt problemer senere når meklingsattest var utstedt etter en time og at det kun var inngått en muntlig avtale. De var blitt uenige om hva de var enige om. I kontorenes hverdag møter man ofte konflikter rundt samværsavtaler og bidrag. Vi mener at den obligatoriske meklingen heller bør begrenses til to timer enn én, dersom målet skal være å gi foreldrene et grunnlag for å lage en skriftlig avtale. Det kan ofte være nyttig for partene å få litt tenketid mellom to meklingstimer. Vi har også inntrykk av at de fleste av våre kontorer strekker seg lenger enn de fire meklingstimene som kan tilbys i dag. De som har fått meklingsattest, har kunnet fortsette med felles veiledningssamtaler ut over dette der det viser seg nødvendig for å få til et best mulig foreldresamarbeid.

Det henvises til undersøkelsen som viser at foreldre som oppga å ha inngått en avtale om hvor mye tid samværsforelder og barn skulle tilbringe sammen, hadde betydelig mer samvær enn dem uten slik avtale. Vi ser for oss at problemer vil oppstå når den ene ønsker å fortsette med mekling

i håp om å få til en avtale, helst skriftlig, mens den andre ikke ønsker det. Dersom eneste utvei er rettslig avgjørelse, kan det for mange bli en stor belastning, både følelsesmessig og økonomisk, å gjennomføre en opprivende rettsak. Muligheten for å få en avgjørelse hos fylkesmannen er fjernet. Selv om en i dag kan gå til retten uten hjelp av advokat, kan det by på problemer om den andre part velger å bruke advokat.

Det er understreket at dersom en av partene ikke møter, skal dette ikke ramme den møtende part når det gjelder retten til utvidet barnetrygd. Det bør stilles som krav at den som krever utvidet barnetrygd selv må ha møtt til veiledning.

Mange samboende, spesielt fedre, har tatt kontakt med familievernkontoret fordi de har ønsket mekling i tilknytning til samlivsbruddet. Mange har ikke fått noe tilbud om mekling fordi den andre part ikke har ønsket det. Heller ikke samtale for å bedre samarbeidet om barna har vært aktuelt, fordi den andre ikke har villet møte. De har heller ikke kunnet si at de ville bringe saken inn for retten om det ikke ble oppnådd enighet under meklingen. Ofte har dette vært økonomisk begrunnet. En gjennomgang av 137 meklinger etter barneloven ved Kirkens Familievernkontor i Stavanger viste at 94 initiativtagere var menn, 43 initiativtagere var kvinner.

Flere av kontorene er opptatt av at obligatorisk mekling for antatte 5500 samboende par (høringsnotatet s. 17), hvorav ca 3300 (60%) vil utføres av familievernet, bør utløse nye stillinger i familievernet. Uten en økning av ressursene, vil konsekvensene kunne bli enda lengre ventelister for par som ønsker å redde sitt ekteskap og samboerskap. I forhold til de store økonomiske og emosjonelle belastninger et samlivsbrudd kan være for barn og foreldre, må det satses på forebyggende arbeid. I denne sammenheng vil også vanlige par- og familierapier kunne være forebyggende.

Ett av kontorene anbefaler departementet å vurdere andre måter å gjennomføre meklingen på enn oppkobling til den utvidete barnetrygden. De understreker at dersom denne løsningen blir valgt, må det som står i høringsnotatet (s.8) gjennomføres ved at den ene av foreldrene ikke kan hindre utbetaling ved ikke å møte.

Konklusjon pkt. 2 Obligatorisk mekling

- Det Innføres obligatorisk mekling for samboere med felles barn
- Hovedregelen bør være to meklingstimer som et minimum
- Fire av de fem kontorene vi har spurt, mener meklingen bør knyttes opp mot utvidet barnetrygd slik at flest mulig par møter
- Meklingsordningen må tilføres økte ressurser

Pkt. 2. Oppheving av barnelovens definisjon av vanlig samvær

Det er mål å styrke fedrenes rolle som omsorgspersoner for barna, både under samlivet og i tilfeller hvor foreldrene ikke bor sammen.

Det er flere mødre enn fedre som har fast bosted for barna. Vi ser det som viktig at endringen ikke øker muligheten for å begrense samværsforelderens tid med barnet.

"Ynskjer den eine av foreldra å ordne samværsretten på annan måte enn det som fylgjer av reglane her," Uansett bør ordet "reglane" fjernes.

Vi tror likevel at det kan være hensiktsmessig med en eller flere typer "standard-samværsordninger" som foreldre kan avtale ut fra barnets alder og deres livssituasjon. Mange ønsker en såkalt vanlig samværs ordning, men får det ikke fordi den som har fast bosted for barnet mener det blir for mye frem og tilbake for barnet. Ikke sjelden opplever vi at uenigheten også dreier seg om antall overnattinger, dette i tilknytning til fastsettelse av bidrag. Inntrykket er at de fleste foreldre vet at de står fritt til å finne frem til en ordning for barna.

Det kan diskuteres om føringer på samvær hører hjemme i lovteksten. Imidlertid kan det være nyttig at BFD i rundskriv kan utdype lovteksten og gi forslag til forskjellige typer samværs-

ordninger, som kan gi eksempler på bredden i mulige samværsordninger alt etter barnas behov, reiseavstand, foreldrenes arbeidssituasjon og lignende.

Det er enighet om at barnets beste er en helt sentral føring, men ofte vil foreldre i et samlivsbrudd ha ulike oppfatninger av hva dette er. Antydninger av forskjellige typer samvær kan være et godt utgangspunkt for forhandlinger omkring samværsordningen

Nytt andre ledd i § 48 ble foreslått: " Ved avgjerda skal det takast hensyn til at barnet ikkje må bli utsett for vald eller på anna vis bli handsama slik at den fysiske eller psykiske helsa blir utsett for skade eller fare". Vi håper at det skal komme tydeligere frem at det å la barn være vitne til vold er å utsette barn for vold.

Når det gjelder en del av de problemstillinger høringsnotatet tar opp, har et av våre kontorer, Grenland Familiekontor (GFK) med en personalgruppe på fire, reflektert rundt følgende:

God foreldrekontakt

GFK mener begrepet "samlet foreldrekontakt" ikke er egnet for å ivareta relasjonen mellom barn og deres samværsforeldre. Hovedsaken er ikke kontakt, men samvær. Vi mener at begrepet *tilslører at god kontakt ikke erstatter samvær, men bare er meningsfylt som et tillegg og en fortsettelse av samvær.* Høringen kan forstås slik at telefon, e-post og liknende kontakt kan erstatte eller i alle fall delvis erstatte fysisk samvær. Vi mener dette er en intimisering av forståelse av relasjonen mellom barn og foreldre som verken bør fremkomme i forarbeidene eller i lovteksten. GFK mener at man må finne en lovtekst som ivaretar at det er avgjørende for kontakten mellom foreldre og barn at det faktisk er fysisk samvær mellom foreldre og barn.

".....anna omsyn til barna"

GFK mener det er empirisk dekning for å hevde at det er vesentlig for barn at den samværsituasjonen som de hadde før bruddet fortsetter etter bruddet. F. eks. er det viktig at samværsordningen best mulig viderefører omsorgssituasjonen før bruddet. Er foreldrene sammen om barna før bruddet bør de også være det etterpå. På samme måte er det unaturlig at en marginal forelder plutselig blir likestilt etter et brudd. Anliggende er tydelig framme i høringen, men GFK mener at det også burde være framme i lovteksten.

Vi mener at forslaget til lovtekst er knapp når det gjelder å si hva som det skal legges vekt på i tillegg til foreldrekontakt, alder og reiseavstand. GFK mener at barns trygghet og stabilitet også er så avgjørende for barnas beste at de begrepene bør bli tatt med og dermed vektlagt. Begrepet ".....anna omsyn til barna", vektet ikke andre verdier og hensyn enn foreldrekontakt, alder og reiseavstand. Forståelsen av hva som ellers er til barnas beste blir da helt åpen. Jmf også ovenfor om videreføring av samværsituasjonen.

Folketro

"Vanlig samvær" har i mange nordmenns bevissthet blitt en standard og en rettighet, ikke et eksempel på hvordan samvær kan organiseres, og har således hatt en utilsiktet virkning. Jmf høringens drøfting. Forarbeidene og lovteksten bør i tilstrekkelig grad ta høyde for at loven vil ligge til grunn for forståelsen av hva folk flest mener er "normalt" eller sine "rettigheter". GFK finner det derfor problematisk at det i lovteksten ikke er tydelig at det skal svært sterke grunner til at barn ikke skal ha samvær med begge foreldrene. Utenfor familiekontorene og rettsalene vil dette lett kunne forstås slik at man ikke lenger "har rett på samvær".

"§ 31 andre stykket"

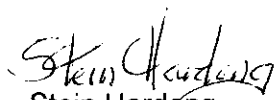
GFK deler høringens vurdering om at det er naturlig at barn i samsvar med økende alder blir hørt i saker som angår dem. Vi mener det likevel er viktig at det i forarbeidene og i lovteksten framkommer at det er foreldrene som skal bestemme. Ansvar og myndighet hører sammen, og vi mener det er avgjørende at det framkommer at det er foreldrenes ansvar og myndighet å lage en samværsordning til barnas beste. I samsvar med økende alder kan barna bli hørt, men foreldrene bestemmer. Videre mener GFK at for barn er retten til ikke å bli spurt eller uttale seg like viktig som retten til å bli spurt. Når foreldrene er uenige kan det være ødeleggende for barn å uttale seg

om samværsordningen og dermed måtte ta stilling for en forelder og mot den andre. Vi mener det er en rettighet for barn i så stor grad som mulig å slippe å bli en del av foreldrenes konflikt. Man bør ikke bare se for seg en virkelighet hvor foreldre balanserer barnas interesser og meninger mot sine egne, men like mye en situasjon hvor barn blir aktør i foreldrenes konflikt. Spørsmål om samvær kan være mer detaljerte og uoversiktlige enn spørsmålet om hvor barnet skal bo fast og dermed enda mindre egnet for barns delaktighet. GFK mener derfor at §31 andre ledd ikke bør gjelde for samvær.”

Konklusjon pkt. 2 Oppheving av barnelovens definisjon av vanlig samvær.

- Barnelovens definisjon av ”vanlig samvær” taes ut av loven. Det kan imidlertid være nyttig at BFD i rundskriv utdyper lovteksten og gir forslag til forskjellige typer samværsordninger.

Med vennlig hilsen

Stein Hardeng
gen.sekr.

Vedlegg

KIRKENS FAMILIERÅDGIVNING

Jernbanegt.4 - Postboks 1294 - 8602 Mo i Rana
Tlf. 75 13 48 80 Telefaks 75 13 48 81

Vedl. 1.

Kirkens Familievern
V/ Stein Hardeng

Vedr. Høringsuttale om å innføre obligatorisk mekling ved samlivsbrudd for samboere med felles barn og å oppheve barnelovens definisjon av vanlig samværsrett.

Obligatorisk mekling for samboere med felles barn:

Forslaget om å gjøre meklingsordningen obligatorisk for samboende foreldre med felles barn som skiller lag, vil være med å sikre barn av samboende foreldre de samme rettighetene som barn av gifte foreldre. Dette er bra.

Vi vil anta at de fleste samboende foreldre i likhet med de fleste gifte foreldre kommer til å være enige om hvor barna skal bo, og hvordan samværet skal være før de flytter fra hverandre. For dem vil det dreie seg om en meklingstime. Muligheten til å møtes sammen med en utenforstående mekler vil gi foreldrene anledning til å få løftet fram og drøftet viktige spørsmål vedrørende barna.

De foreldrene som ikke er enige, vil også fanges opp av meklingsordningen i og med at den skal gjelde alle. Det må avklares om ekteskapslovens regler skal følges hvis foreldrene ikke er enige, slik at de må gjennomføre 3 meklingstimer før de kan få skrevet ut meklingsattest. Meklingen vil i så fall bli en prosess der foreldrene kan ta stilling til om de ønsker å gå inn i et lengre "meklingsløp".

Vår erfaring med meklinger hvor det er sterk uenighet tilsier at ordningen med 1 time vil bli ren proforma i slike tilfeller. Foreldre som møter til mekling etter barneloven, er i utgangspunktet så uenige at det tar mer enn 1 time for å få dem til vurdere noe annet enn å overlate avgjørelsen til retten. I løpet av 3 meklingstimer er dette mulig, slik at de fleste av de foreldrene som møter til barnelovsmeklinger hos oss, velger å benytte seg av tilbudet om den 4. meklingstimen. Dette er etter dagens ordning er en "frivillig time".

Det må avklares om den obligatoriske ordningen med inntil 3 meklingstimer og en 4. frivillig meklingstime skal opprettholdes som et tilbud til barn av gifte foreldre og også gjøres gjeldene for barn av samboende foreldre. Eller om tilbudet skal skjæres ned til 1 time også til barn med foreldre der uenigheten er stor både for gifte og samboende foreldre, slik at de sakene skal løstes mer direkte inn i rettssystemet.

Å knytte meklingen til søknad om utvidet barnetrygd kan være en ryddig måte å få iverksatt en obligatorisk ordning på, i og med at alle barn med eneforsørgende foreldre har rett på utvidet barnetrygd.

KIRKENS FAMILIERÅDGIVNING

Jernbanegt.4 - Postboks 1294 - 8602 Mo i Rana
Tlf. 75 13 48 80 Telefaks 75 13 48 81

Foreldre der bare den ene møter til mekling, skal ikke miste retten til utvidet barnetrygd. Det må avklares om dagens innkallingsordning for gifte foreldre skal gjøres gjeldene også for tidligere samboere. De kan få meklingsattest etter oppmøte med bare av den ene av foreldrene, men det må ha vært innkalt til mekling 3 ganger først. Hensikten er å sikre at manglende oppmøte ikke skjer på grunn av misforståelser. Ved lang reisevei når det er klart at den andre av foreldrene ikke vil møte til mekling, vil det bli utstedt meklingsattest etter bare et oppmøte. For å forhindre at den av foreldrene som ikke møter får anledning til å trenere saken, skal meklere sørge for at de 3 innkallingene blir sendt ut fortløpende og uten for lang ventetid. Hvis barn av samboende og gifte foreldre skal likestilles, må samme regler gjelde begge. Slik at enten gjøres ekteskapslovens bestemmelser gjeldende, ellers endres de i tråd med nye regler for samboende foreldre. Det må sikres at begge foreldre får samme informasjon om meklingstimene og meklingsordningen, samtidig som det ikke skal skje en unødig trenering av foreldrenes søknad om utvidet barnetrygd/separasjon. 3 innkallinger til mekling kan virke urimelig hvis den av foreldrene som ikke møter, gir beskjed om at de ikke kommer til å møte. Da burde det holde med 1 eller 2 innkallinger.

Oppheving av barnelovens definisjon av vanlig samvær

Departementets forslag til ny formulering av barnelovens § 43 virker god og i tråd med den praksis vi som meklere har fulgt overfor foreldre som møter til mekling. Samtidig kan fjerning av definisjonen fra loven kan slå begge veier.

Som det fungerer i dag blir "vanlig samvær" en slags "minimumsgaranti" for samvær, samtidig som det blir en hindring for å få til samvær utover "minimumsgrensen". I saker hvor samvær "saboteres", kan "bopelsforeldren" få større makt til å forhindre samvær uten et slikt "minimumssamvær". Mens i tilfeller der verdien av samværet er mer tvilsom for barna, vil sløyfing av lovbestemmelsen gi mindre press på samvær. Det vil for eksempel kunne bli mindre press på helgsamvær med barn som enda ammes. Vi merker en frustrasjon fra foreldre som ikke får samværet til å fungere, over at det ikke finnes noen faste regler for samvær. Samtidig ser vi umuligheten av å lovregulere dette da samværet må knyttes så nært til en vurdering av den enkelte livssituasjon - det enkelte barn og den enkelte familie - at det ikke vil være mulig å favne alt. Uansett vil det passe for noen og ikke for andre. Uansett vil noen kunne benytte seg av en slik bestemmelse, mens andre vil kunne bli skadelidende.

Vi antar at ordningen med annenhver helg, sommerferiesamvær og en eller annen kontakt i jul og påske og ett eller annet ukedagssamvær vil bli praktisert av de fleste foreldre uavhengig av om "vanlig samvær" står som en definisjon i loven. Denne ordningen er innarbeidet og godtatt som en slags "allmennsannhet" hos folk flest. Den praktiseres dessuten i de andre nordiske land selv om de ikke har noen slik definisjon i loven.

Vi mener at departementets formulering er i tråd lovens hensikt om å vektlegge barna og den enkelte families livssituasjon slik at det skal fungere til barnas beste. Dersom det oppstår skjevheter må de rettes opp på andre måter, blant annet gjennom mekling, slik det allerede skjer i dag.

Endring av barnelovens § 43 og § 48

Saker hvor det har forekommet vold, er vanskelige. Arbeidsgruppas forslag til nye

KIRKENS FAMILIERÅDGIVNING

Jernbanegt.4 - Postboks 1294 - 8602 Mo i Rana
Tlf. 75 13 48 80 Telefaks 75 13 48 81

formuleringer av §§ 43 og 48 hvor spørsmål om vold taes inn i loven for å beskytte barna, mener vi er klare forbedringer. Med de gamle formuleringene kan det ha vært vanskeligere å ivareta barnas situasjon i slike tilfeller. Med en slik lovdefinisjon kan vi som meklere handle med større tyngde.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Vi ser at departementet ikke regner med noen økning av antallet meklinger i forbindelse med at ordningen gjøres obligatorisk også for samboende foreldre til felles barn under 16 år. Departementet antar at de fleste samboende foreldre ber om frivillig mekling eller kommer til familierådgivning/såkalte "frivillig foreldresamarbeid". Dette er ikke vår erfaring som meklere ved et familievernkontor. Folk oppsøker oss kun i de tilfeller der det allerede har oppstått konflikter eller vanskeligheter. Vi vil anta at antallet meklings timer vil øke hos de eksterne meklere. For familievernet vil det bli et økt press med lenger ventetid og i en del tilfeller tilsidesetting av klienter med samlivsproblemer som ikke har frist for å få tilstått barnetrygd eller separasjonsbevilgning. Familievernet vil ikke kunne opprettholde aktivitetsnivået i forhold til "familierådgivningsklienter", og ventetiden vil bli lenger, hvis vi ikke får tilført friske midler slik at stillingshjemplene kan økes.

Reduksjon av antallet obligatoriske meklings timer til 1 time

Det foreligger et forslag om å redusere antallet obligatorisk meklings timer fra 3 til 1 og øke antallet "frivillige" meklings timer fra 4 til 7 timer. Dette er ikke tatt med i høringen. Om dette også skal gjelde "obligatorisk samboermekling" går ikke fram av notatet.

Som meklere kan vi ikke se i saker med høyt konfliktnivå at kun en obligatorisk meklings time kan ha noen funksjon utover informasjon. Da kan det ikke kalles mekling. De foreldrene som vi møter i slike situasjoner, har ofte "kjørt" seg så langt ut i forhold til hverandre at det vil ta mer enn 1 meklings time å få dem til å vurdere frivillig mekling. Etter 3 timer er vår erfaring at mange vil kunne tenke seg dette. Allerede i dag er det flere som velger å bruke den 4. timen, men endringen/ombestemmelsen skjer i løpet av den prosessen som et meklingsforløp på 3 timer er.

Langt flere saker enn i dag vil bli behandlet i retten med den nye ordningen. Dette vil koste samfunnet mye dyrere enn dagens meklingsordning. Samtidig vil køene i retten måtte vokse hvis det ikke skjer drastiske endringer innfor rettssystemet, og når det gjelder tilgangen på sakkyndig kompetanse her.

Vi beklager at det blir sett bort fra den meklingsfaglige kompetansen som vi som meklere har opparbeidet oss etter mange års praksis i dette arbeidet. Vi tror at mye kunne ha vært utrettet med en bedring av den gjeldende meklingsordningen med større faglig frihet og handlingsrom for meklere etter vurdering og med utgangspunkt i den enkelte sak.

Kommentar til høringsinstanser

Landets meklere er ikke høringsinstans. Dette beklager vi. Vi sitter med viktig og svært relevant erfaring i de spørsmålene som er ute til høring. Som en konsekvens av dette blir våre erfaringer ikke tatt med i departementets vurderingsgrunnlag annet enn indirekte gjennom de

KIRKENS FAMILIERÅDGIVNING

Jernbanegt.4 - Postboks 1294 - 8602 Mo i Rana
Tlf. 75 13 48 80 Telefaks 75 13 48 81

instanser som har med oss å gjøre, og som velger å spørre oss for sine høringsuttalelser s.s. fylkesmennene og kirkens familievern. Vi er engasjert i vårt meklingsarbeid og ønsker å gjøre det best mulig, også være med på utformingen av lover og regler. Dessuten får vi en følelse av å være oversett som kilde til viktig informasjon. Vi vil på det sterkeste oppfordre departementet til å nyttiggjøre seg vår kunnskap og erfaring i disse og lignende spørsmål ved å bruke oss som høringsinstanser videre.

Sammendrag

Forslaget om å gjøre meklingsordningen obligatorisk for samboende foreldre med felles barn som skiller lag, vil være med å sikre barn av samboende foreldre de samme rettighetene som barn av gifte foreldre. Dette er bra.

Det må avklares om den obligatoriske ordningen med inntil 3 meklings timer med en 4. frivillig meklings time skal opprettholdes som et tilbud til barn av gifte foreldre og også gjøres gjeldene for barn av samboende foreldre. Eller om tilbudet skal skjæres ned til 1 time, slik at de sakene med stor uenighet mellom foreldrene skal hoppe over en reell mekling og løftes mer direkte inn i rettssystemet.

Å knytte meklingen til søknad om utvidet barnetrygd kan være en ryddig måte å få iverksatt en obligatorisk ordning på, i og med at alle barn med eneforsørgende foreldre har rett på utvidet barnetrygd.

Foreldre der bare den ene møter til mekling, skal ikke miste retten til utvidet barnetrygd. Det må avklares om dagens innkallingsordning for gifte foreldre skal gjøres gjeldene også for tidligere samboere eller om innkallingsordning kan forenkles i tilfeller der det er klart at den annen part ikke vil møte. Eventuelle endringer må i så fall gjøres gjeldende for også for gifte foreldre.

Departementets forslag til ny formulering av barnelovens § 43 virker god og i tråd med den praksis vi som meklere har fulgt overfor foreldre som møter til mekling. Samtidig kan fjerning av definisjonen "vanlig samvær" virke både positivt og negativt alt etter de enkelte barnas situasjon. Et enkelt "ja-" eller "nei-svar" blir umulig. En fjerning av lovdefinisjonen vil være mest i tråd med lovens hensikt.

Saker hvor det har forekommet vold, er vanskelige. Arbeidsgruppas forslag til nye formuleringer av §§ 43 og 48 hvor spørsmål om vold taes inn i loven for å beskytte barna, mener vi er klare forbedringer. Med de gamle formuleringene kan det ha vært vanskeligere å ivareta barnas situasjon i slike tilfeller. Med en slik lovdefinisjon kan vi som meklere handle med større tyngde.

Når det gjelder økonomiske konsekvenser av å innføre obligatorisk mekling for samboende foreldre til barn under 16 år som skal skille lag, vil det føre til et økt press på familievernets kapasitet. Kontorene vil det ikke kunne opprettholde aktivitetsnivået i forhold til "familierådgivningsklientene". Ventetiden vil bli lenger, hvis vi ikke får tilført friske midler slik at stillingshjemplene kan økes.

Vi har liten tro på den mulighet vi som meklere vil få i saker med høyt konfliktnivå og kun en

KIRKENS FAMILIERÅDGIVNING

Jernbanegt.4 - Postboks 1294 - 8602 Mo i Rana
Tlf. 75 13 48 80 Telefaks 75 13 48 81

obligatorisk meklingstime til å kunne utøve noen reell mekling i løpet av denne ene timen. En slik time vil bare bli en ren formalitet. De foreldrene som vi møter i slike situasjoner, har ofte "kjørt" seg så langt ut i forhold til hverandre at det vil ta mer enn 1 meklingstime å få dem til å vurdere frivillig mekling. Etter 3 timer vil flere kunne tenke seg frivillig mekling videre. Allerede i dag er det flere som velger å bruke den 4. timen, men endringen/ombestemmelsen skjer i løpet av den prosessen som et meklingsforløp på 3 timer er.

Landets meklere er ikke høringsinstans. Dette beklager vi. Vi sitter med viktig og relevant erfaring som ikke blir hørt når vi ikke er høringsinstans. Vi håper at meklere i framtidige høringer vil bli hørt direkte i spørsmål som angår vår virksomhet.

Med vennlig hilsen

For Kirkens Familierådgivning, Mo i Rana 24.januar 2005-01-24

Dagny Rygh
Daglig leder